

Κατευόδιο στον Στρατηγό Μιχάλη Κωσταράκο

Από τον Αντγο ε.α. Νικόλαο Πιτσόλη,

Επίτιμο Δντή Ζ' Κλάδου του ΓΕΕΘΑ,

Β' Αντιπρόεδρο της Κιβωτού Ολιστικής Παιδείας Ενόπλων Δυνάμεων,

Αναπληρωτή Γραμματέα της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Στρατιωτικών

Αρχηγέ μου

Θλιβερό καθήκον με υποχρεώνει να σε αποχαιρετήσω, μετά από την απόφαση του Ύψιστου Κριτή να σου χορηγήσει πρόωρα το τελευταίο σου Φύλλο Πορείας. Δεν θα κρίνω τις αποφάσεις Του. Ανθρώπινα, θεωρώ ότι ο Θεός αδίκησε εσένα, την οικογένειά σου και την Ελλάδα.

Είχα την τιμή να επικοινωνήσεις μαζί μου με βιντεοδιάσκεψη μερικές φορές από το νοσοκομείο όπου νοσηλευόσουν. Η συγκίνησή σου όταν μουμίλαγες, με υποχρέωσε να προσπαθήσω πολύ για να φανώ δυνατός.

Οι Ένοπλες Δυνάμεις πενθούν, σε αποχαιρετούν και σε συνοδεύουν στο τελευταίο σου ταξίδι. Το προσωπικό του Στρατού Ξηράς σε παρέλαβε για να επιθεωρήσεις όλες τις Μονάδες απ' άκρη σε άκρη, οι Πυροβολητές για να είσαι σίγουρος ότι τα αντιαεροπορικά, στα οποία υπηρέτησες, είναι σε απόλυτη ετοιμότητα. Στη συνέχεια, επιβιβάσθηκες σε πλοία του Πολεμικού Ναυτικού για να ελέγξεις το Ιόνιο, το Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο. Αεροπόροι σε παρέλαβαν για να πετάξεις για τελευταία φορά στον γαλάζιο ουρανό της Ελλάδας και σε παρέδωσαν στους Αγγέλους, οι οποίοι σε οδηγούν στον ουρανό για να συναντήσεις τον πατέρα σου, τους συμμαθητές σου, καθώς και τις μεγάλες στρατιωτικές μορφές που αποτελούσαν παράδειγμα και οδηγό για σένα σε όλη τη σταδιοδρομία σου.

Σε γνώρισα από κοντά, το 2011, όταν ανέλαβες τα καθήκοντα του Αρχηγού ΓΕΕΘΑ. Με τοποθέτησες Κλαδάρχη σου και σύντομα έγινα ένας από τους στενούς συνεργάτες σου.

Έφερες στο ΓΕΕΘΑ μια νότα ανανέωσης και οραματισμού. Έφερες την περηφάνεια. Έτρεχες μπροστά από τις εξελίξεις, μπροστά από την εποχή σου, με ιδέες πρωτοποριακές, σε βαθμό τέτοιο που πολλοί επιτελείς αδυνατούσαν να σε ακολουθήσουν. Κατέγραφες στο iPad και παρακολουθούσες την εξέλιξη όλων των αποστολών και έργων που ανέθετες. Δεν θα ξεχάσω τον συνάδελφο Κλαδάρχη, που σου είπε κατά τη διάρκεια της πρωινής συνεργασίας «Κύριε Αρχηγέ όταν ανοίγετε το iPad μου θυμίζετε τον φόβο που μου προκαλούσαν οι καθηγητές στο σχολείο, όταν άνοιγαν τον κατάλογο των μαθητών».

Επέβαλες τη διακλαδικότητα, η οποία σχεδόν μόλις 2 χρόνια πριν αναλάβεις Αρχηγός είχε κάνει τα πρώτα βήματα. Αγωνίστηκες να πείσεις ότι

είμαστε μικρός στρατός και ότι η διακλαδικότητα δεν είναι μόνο μια λύση, αλλά είναι «**H**» Λύση.

Δυστυχώς, ανέλαβες Αρχηγός σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη και δύσκολη περίοδο. Την περίοδο των μνημονίων. Την περίοδο της μιζέριας. Πολλοί συνάδελφοι σου καταλόγισαν τις περικοπές των μισθών και συντάξεων. Κανένας από αυτούς δεν συνειδητοποίησε ότι δεν υπάρχει «λεφτόδενδρο» στο προαύλιο του ΓΕΕΘΑ, από όπου ο Αρχηγός ΓΕΕΘΑ θα μπορούσε να «αντλήσει» το απαραίτητο ποσό. Ευτυχώς και ορθώς, κανείς από τους συναδέλφους αυτούς δεν καταλόγισε στους επόμενους τρεις αρχηγούς ΓΕΕΘΑ την αδυναμία πραγματικής αύξησης μισθών και συντάξεων. Ωστόσο, εσύ αδικήθηκες.

Πολλοί είπαν ότι έπρεπε να παραιτηθείς. Και ποιο θα ήταν το νόημα μιας τέτοιας ενέργειας; Θα αναλάμβανε ο επόμενος, ο μεθεπόμενος, και ούτω καθεξής. Το πολιτικό σύστημα της εποχής ήταν στο σύνολό του αδύναμο και ανίκανο να αντιμετωπίσει την κρίση. Τους ήταν λοιπόν αδιάφορη η πιθανή παραίτηση του Αρχηγού ΓΕΕΘΑ.

Ωστόσο, λίγοι γνωρίζουμε τις προσπάθειες που έκανες στο «παρασκήνιο», τις βελτιώσεις που πέτυχες, τον αγώνα που έδινες με μικρό αριθμό συνεργατών σου.

Εξασφάλισες χορηγίες για την βελτίωση των συνθηκών των Σχολών και Μονάδων. Εξασφάλισες χορηγίες για την εκπαίδευση των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων στο εξωτερικό. Έβαλες τις βάσεις για ένα θεσμό που εξελίχθηκε στη συνέχεια σε βασικό για πολλές δραστηριότητες των Ενόπλων Δυνάμεων.

Προώθησες την εκπαίδευση των στελεχών τόσο σε στρατιωτικό όσο και σε ακαδημαϊκό επίπεδο. Ακόμη κι εκεί δέχθηκες πόλεμο. Θέλουμε στρατιώτες και όχι επιστήμονες έλεγαν κάποιοι. Κάποιοι που ωστόσο δεν μπορούσαν να κατανοήσουν ότι στον αιώνα που ζούμε, πολεμάμε με τις στρατιωτικές γνώσεις μας στα πεδία των μαχών και με τις επιστημονικές ή την παιδεία μας στα πεδία των οργανισμών, όπου τόσα διακυβεύονται πριν φθάσουμε στα πεδία των μαχών.

Πέτυχες να ανανεώσεις το σύνολο σχεδόν των διακλαδικών δογμάτων και μάλιστα σε θέματα πολύπλοκα, πολλά από τα οποία είτε ήταν καινοφανή είτε αποτελούσαν χρόνια προβλήματα και ταλάνιζαν τη διακλαδική συνεργασία.

Εξασφάλισες τη χρηματοδότηση, μέσω ΕΣΠΑ, της προμήθειας φορητών υπολογιστών για το σύνολο των μαθητών των Σχολών Αξιωματικών και Υπαξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας. Και εκεί μίλησε πάλι η παθογένεια που ταλανίζει τον δημόσιο χώρο. Με την αλλαγή της κυβέρνησης, μετά από τις εκλογές, ανεστάλη το έργο μέχρι να ελεγχθεί «εάν καλώς είχε αποφασισθεί». Χάσαμε πολύτιμο χρόνο. Όταν ολοκληρώθηκε ο έλεγχος και ξεκίνησε και πάλι η ενέργεια, παρά την εξαιρετική δουλειά των συναδέλφων αξιωματικών στο ΥΠΕΘΑ, και ενώ ήταν όλα έτοιμα και υπήρχαν τα χρήματα, η αγορά δεν συμμετείχε γιατί δεν «εμπιστευόταν» πλέον το Υπουργείο

Οικονομικών και μέσα σε όλα αυτά ήλθαν τα capital controls και έβαλαν την ταφόπλακα στο όλο έργο. Θυμάμαι την αγωνία όλων όσοι εμπλέκονταν στο έργο και την απογοήτευση γιατί δεν κατέστη εφικτό να βοηθηθούν οι αυριανοί συνάδελφοι, αγόρια και κορίτσια της μέσης ελληνικής οικογένειας.

Είχες ένα πάθος με την ιστορία και ταυτόχρονα με την ιστορία των στολών. Επιθυμούσες να επαναφέρεις την αίγλη των στολών, τα διακριτικά, τις ιστορικές καταβολές και τις παραδόσεις τους. Σχολιάσθηκαν δυσμενώς και λοιδορήθηκαν, γιατί αυτοί που σε σχολίαζαν δεν μπορούσαν να αντιληφθούν τη σημασία αυτού που οραματιζόσουν. Δεν γνώριζαν τη σημασία της ιστορίας και των πτυχών της, αλλά και ούτε την ουσία της στρατιωτικής στολής.

Προσπάθησες να μεταφέρεις στους συναδέλφους τη στρατηγική σκέψη. Μεριμνήσες και εκδόθηκαν βιβλία κορυφαίων στρατηγιστών στην ελληνική γλώσσα. Και πάλι λοιδορήθηκαν. Από ποιους; Από αυτούς που κουράζονται μόλις διαβάσουν το πρωτοσέλιδο μιας εφημερίδας.

Είμαι υπερήφανος που υπηρέτησα υπό τις διαταγές σου. Είσαι ένα Σχολείο μόνος σου.

Πολιτικοστρατιωτικές ισορροπίες της εποχής, δεν σου επέτρεψαν να εκλεγείς Πρόεδρος της Στρατιωτικής Επιτροπής του ΝΑΤΟ. Οι συνάδελφοί σου Αρχηγοί όμως των Ευρωπαϊκών Κρατών, σου χρωστούσαν μια αναγνώριση. Και το έκαναν πράξη, με το να σε ψηφίσουν πανηγυρικά Πρόεδρο της Στρατιωτικής Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ως Πρόεδρος της Στρατιωτικής Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης επισκέφθηκες πολλές χώρες, συνάντησες αρχηγούς κρατών και πρόβαλες την Ελλάδα. Απέκτησες εξαιρετικές εμπειρίες και γνώσεις, τις οποίες δυστυχώς, το ελληνικό πολιτικό σύστημα δεν εκμεταλλεύτηκε. Δεν σου έδωσε την ευκαιρία να υπηρετήσεις από άλλο μετερίζι και να προσφέρεις ακόμα περισσότερα στην Ελλάδα που τόσο αγάπησες.

Μετά την επιστροφή σου από τις Βρυξέλλες, ξεκινήσαμε μια νέα συνεργασία. Μεριμνούσα για να αναρτηθούν οι ομιλίες και παρουσιάσεις σου στα συνέδρια όπου σε καλούσαν ως ομιλητή, στην ιστοσελίδα της Κιβωτού Ολιστικής Παιδείας Ενόπλων Δυνάμεων, ώστε στη συνέχεια να χρησιμοποιήσεις τους συνδέσμους των αναρτήσεων για τη διάχυση των κειμένων αυτών μέσω των κοινωνικών δικτύων.

Στο πλαίσιο της συνεργασίας μας, προσφέρθηκα να σε βοηθήσω στη συγγραφή ιστορικού βιβλίου με σημείο αναφοράς την εξαιρετική συλλογή σου από στρατιωτάκια. Έργο επίπονο και δύσκολο, ωστόσο εξαιρετικό, το οποίο συνθέτει πτυχές τόσο της ελληνικής όσο και της παγκόσμιας ιστορίας. Ελπίζω ότι τόσο η συλλογή σου, όσο και ό,τι έχει μέχρι τώρα περιληφθεί στο βιβλίο, θα καταστεί δυνατό να παρουσιασθεί στο μέλλον στο κοινό.

Θα μπορούσα να γράψω πολλές σελίδες για τον αποχαιρετισμό σου. Θα περιοριστώ σε αυτά τα λίγα που ανέφερα. Κρατώ στη μνήμη μου εσένα, τις συμβουλές σου, το γέλιο σου, την δικαιοσύνη σου, τις γνώσεις που μου μετέφερες.

Εύχομαι ο Πανάγαθος Θεός να δίνει δύναμη στην οικογένειά σου.

Για σένα θα πω μόνο τούτο:

«Μακαρία ή όδος, ἥ πορεύει σήμερον, ὅτι ἠτοιμάσθη σοί τόπος ἀναπαύσεως».

Καλό σου ταξίδι Αρχηγέ μου

Καλό σου ταξίδι